

บทที่ 4

การออกแบบการดำเนินงานการทำให้เป็นปัจจุบันด้วยคอมพิวเตอร์

จากการศึกษาการทำงานของคำสั่ง Xedit ในระบบซีเอ็มเอส จะพบว่าการสร้างแฟ้มข้อมูลนั้นถูกสร้างมาสำหรับการสร้างแฟ้มข้อมูลภาษาอังกฤษ ซึ่งเป็นภาษาระดับเดียว ในขณะที่ภาษาไทยนั้นเป็นภาษา 4 ระดับ การสร้างแฟ้มข้อมูลภาษาไทยโดยใช้คำสั่ง Xedit จะแสดงให้เห็นเป็นภาษาไทยระดับเดียว ไม่สะดวกต่อการตรวจสอบข้อผิดพลาดของข้อมูลและการแก้ไขข้อมูล เพื่อแก้ไขปัญหาดังกล่าวจึงจะสร้างคำสั่งใหม่สำหรับการสร้างแฟ้มข้อมูลภาษาไทย - อังกฤษ โดยจะรับข้อมูลภาษาไทย - อังกฤษทางแป้นพิมพ์ในลักษณะระดับเดียว และแสดงข้อมูลภาษาไทย - อังกฤษในลักษณะ 4 ระดับทางจอภาพ เพื่อสะดวกต่อการตรวจสอบว่าข้อมูลที่พิมพ์มานั้นถูกต้องหรือไม่ ถ้าไม่ถูกต้องจะสามารถแก้ไข ลบ หรือเพิ่มข้อความได้ทันที และเมื่อไม่ต้องการแก้ไขข้อมูลใด ๆ แล้ว จะเก็บข้อมูลลงในหน่วยความจำสำรองได้ด้วย

การออกแบบการดำเนินงานการทำให้เป็นปัจจุบันจะแบ่งออกได้เป็น 4 ขั้นตอน ๆ คือ

4.1 การออกแบบแฟ้มข้อมูลภาษาไทย - อังกฤษ

เนื่องจากการสร้างแฟ้มข้อมูลภาษาอังกฤษนั้นเก็บในลักษณะภาษาระดับเดียว ดังนั้นการสร้างแฟ้มข้อมูลภาษาไทย - อังกฤษก็จะสร้างในลักษณะเดียวกันกับแฟ้มข้อมูลภาษาอังกฤษ คือเก็บเป็นภาษาไทย - อังกฤษระดับเดียว หากเก็บเป็น 4 ระดับนั้นจะเปลืองเนื้อที่ในหน่วยความจำสำรอง เพราะจะเก็บเป็น 4 เท่าของการเก็บในลักษณะระดับเดียว ดังนั้นเพื่อประหยัดเนื้อที่ในหน่วยความจำสำรอง การออกแบบการสร้างแฟ้มข้อมูลภาษาไทย - อังกฤษ จึงจะเก็บเป็นภาษาระดับเดียวเช่นเดียวกันกับการสร้างแฟ้มข้อมูลภาษาอังกฤษ

การสร้างแฟ้มข้อมูลภาษาไทย - อังกฤษ จะทำได้ 2 วิธีคือ

4.1.1 การใช้คำสั่ง Xedit โดยมีรูปแบบของคำสั่งคือ

Xedit Filename Filetype [Filemode]

ก่อนการใส่ข้อมูลภาษาไทยนั้นจะต้องใส่คำสั่ง Thai และ Case M เสียก่อน เครื่องจึงจะรับข้อมูลภาษาไทยได้ เมื่อต้องการเก็บข้อมูลลงในหน่วยความจำสำรองให้ป้อนคำสั่ง File เครื่องจะเก็บข้อมูลภาษาไทย - อังกฤษลงในหน่วยความจำสำรอง

4.1.2 การใช้คำสั่ง Thaidit ซึ่งเป็นคำสั่งที่สร้างขึ้นใหม่สำหรับจัดสร้างแฟ้มข้อมูลภาษาไทย - อังกฤษ และการทำแฟ้มข้อมูลให้เป็นปัจจุบัน โดยมีรูปแบบของคำสั่งคือ

Thaidit Filename Filetype [Filemode]

โดยที่	Filename	คือ	ชื่อของแฟ้มข้อมูล
	Filetype	คือ	ชนิดของแฟ้มข้อมูล
	Filemode	คือ	โหมดของหน่วยความจำสำรอง

จากการป้อนคำสั่งนี้จะเข้าสู่ไทยอิตโหมดสำหรับรับข้อมูลภาษาไทย - อังกฤษได้ โดยจะรับข้อมูลไทย - อังกฤษตามลักษณะข้อมูลระดับเดียวและจะแสดงออกทางจอภาพลักษณะ 4 ระดับ เพื่อสะดวกต่อการตรวจสอบความผิดพลาดของข้อมูล ลักษณะการทำงานของ Thaidit นั้นจะคล้ายคลึงกับการทำงานของ Xedit ทุกประการ ทั้งคำสั่งต่าง ๆ จะกล่าวละเอียดในข้อ 4.5 ในทำนองเดียวกันเมื่อต้องการเก็บข้อมูลภาษาไทย - อังกฤษลงในหน่วยความจำสำรอง ให้ป้อนคำสั่ง File

จากวิธีทั้งสองที่ได้กล่าวมาข้างต้น เป็นวิธีการสร้างแฟ้มข้อมูลภาษาไทย-อังกฤษระดับเดียวเก็บลงในหน่วยความจำสำรอง

4.2 การออกแบบการทำงานที่เป็นปัจจุบันของแฟ้มข้อมูลภาษาไทย - อังกฤษ

การทำงานแฟ้มข้อมูลภาษาไทย - อังกฤษให้ เป็นปัจจุบันนั้นทำได้โดย

- ก. การเพิ่มข้อความในแฟ้มข้อมูล
- ข. การแก้ไขข้อความในแฟ้มข้อมูล
- ค. การลบข้อความในแฟ้มข้อมูล

ฉะนั้นการทำงานแฟ้มข้อมูลภาษาไทย - อังกฤษให้ เป็นปัจจุบันจึงทำได้โดยการเข้าคำสั่ง

Thaiedit Filename Filetype [Filemode]

เพื่ออ่านข้อมูลจากแฟ้มข้อมูล Filename Filetype Filemode นั้นจากหน่วยความจำสำรองมาเก็บไว้ในหน่วยความจำของเครื่องคอมพิวเตอร์ในลักษณะของข้อมูลระดับเดียว และแสดงออกทางจอภาพในลักษณะของข้อมูล 4 ระดับ อีกทั้งลักษณะการทำงานของเทอร์มินัลมีข้อจำกัดคือ ข้อมูลที่มีการเปลี่ยนแปลงทางแป้นพิมพ์ จะถูกส่งไปประมวลผลได้ต่อเมื่อมีการกดปุ่ม Enter แล้วเท่านั้น ดังนั้นการเพิ่ม การแก้ไข ลบข้อความในแฟ้มข้อมูลจึงมีข้อจำกัดเช่นเดียวกัน ซึ่งจะมีผลต่อการออกแบบการดำเนินงานให้ป็นปัจจุบัน ดังนี้คือ

4.2.1 การเพิ่มข้อความในแฟ้มข้อมูล

การเพิ่มข้อความระเบียบข้อมูลหนึ่ง ๆ นั้น สามารถทำได้ 2 วิธีคือ

4.2.1.1 ขณะอยู่ในไทยอิติทัมด

ข้อมูลในหนึ่งระเบียบข้อมูลจะแสดงผลออกทางจอภาพในลักษณะ 4 ระดับ ดังนั้นการเพิ่มข้อความจะต้องเพิ่มทั้ง 4 ระดับนี้ถูกต้อง เมื่อกด Enter เครื่องจะรับข้อมูลที่มีการแก้ไขในลักษณะ 4 ระดับนั้นจะ เปลี่ยน เป็นข้อมูลระดับเดียวแล้วนำไปแก้ไขข้อมูลระเบียบนั้นในหน่วยความจำสำรอง



4.2.1.2 ขณะอยู่ในไทยอินพุทโหมด

ข้อมูลในหนึ่งระเบียนข้อมูลจะแสดงออกทางจอภาพในลักษณะระดับเดียว ดังนั้นการต่อเติมข้อความจะทำให้ทันทีโดยการเลื่อนเคอร์เซอร์ไปยังตำแหน่งที่ต้องการเพิ่ม กดปุ่ม Ins แล้วจึงเพิ่มข้อมูลได้ตามความต้องการ เมื่อกด Enter เครื่องจะรับข้อมูลที่มีการแก้ไขในลักษณะระดับเดียวไปแก้ไขข้อมูลในระเบียนนั้น ๆ ในหน่วยความจำสำรอง

4.2.2 การแก้ไขข้อความในแฟ้มข้อมูล

การแก้ไขข้อความในระเบียนข้อมูลหนึ่ง ๆ นั้น สามารถทำได้ 2 วิธีคือ

4.2.2.1 ขณะอยู่ในไทยอิติโหมด

ข้อมูลในหนึ่งระเบียนข้อมูลจะแสดงออกทางจอภาพในลักษณะ 4 ระดับ ดังนั้นการแก้ไขข้อความจะทำให้โดยเลื่อนเคอร์เซอร์ไปยังตำแหน่งที่ต้องการแก้ไข แล้วทำการแก้ไขโดยการป้อนข้อมูลใหม่ทับข้อมูลเก่า เมื่อแก้ไขถูกต้องแล้วให้กด Enter เครื่องจะรับข้อมูลที่มีการแก้ไขในลักษณะ 4 ระดับ แล้วจะเปลี่ยนให้เป็นข้อมูลระดับเดียวและนำไปแก้ไขข้อมูลระเบียนนั้นในหน่วยความจำสำรอง

4.2.2.2 ขณะอยู่ในไทยอินพุทโหมด

ข้อมูลในหนึ่งระเบียนข้อมูลจะแสดงออกทางจอภาพในลักษณะเดียว ดังนั้นการแก้ไขข้อความจะทำให้ทันที โดยการเลื่อนเคอร์เซอร์ไปยังตำแหน่งที่ต้องการแก้ไขป้อนข้อมูลที่ถูกต้องลงไปทันทีที่กด Enter เครื่องจะนำข้อมูลที่มีการแก้ไขในลักษณะระดับเดียวไปแก้ไขข้อมูลในระเบียนนั้น ๆ ในหน่วยความจำสำรอง

4.2.3 การลบข้อความในแฟ้มข้อมูล

การลบข้อความในระเบียนข้อมูลหนึ่ง ๆ นั้น สามารถทำได้ 2 วิธีคือ

4.2.3.1 ขณะอยู่ในไทยอิติโหมด

ข้อมูลในหนึ่งระเบียนข้อมูลจะแสดงผลออกทางจอภาพในลักษณะ

4 ระดับ ดังนั้นการลบข้อความจะต้องลบทั้ง 4 ระดับให้ถูกต้องเมื่อกด Enter เครื่องจะรับข้อมูลที่มีการแก้ไขในลักษณะ 4 ระดับนั้นและเปลี่ยนเป็นข้อมูลระดับเดียว แล้วนำไปแก้ไขข้อมูลระเบียบในหน่วยความจำสำรอง

4.2.3.2 ขณะอยู่ในไทยอินพุทโหมด

ข้อมูลในหนึ่งระเบียบข้อมูลจะแสดงออกทางจอภาพในลักษณะระดับเดียว ดังนั้นการลบข้อความจะทำให้ทันทีโดยการเลื่อนเคอร์เซอร์ไปยังตำแหน่งที่ต้องการลบ กดปุ่ม Del แล้วจึงลบข้อมูลได้ตามความต้องการ เมื่อกด Enter เครื่องจะรับข้อมูลที่มีการแก้ไขในลักษณะระดับเดียวไปแก้ไขข้อมูลระเบียบในหน่วยความจำสำรอง

4.3 การสร้างคำสั่ง Thaiedit

เนื่องจากคำสั่ง Xedit นั้นสร้างขึ้นมาใช้สำหรับข้อมูลภาษาอังกฤษโดยเฉพาะ การจะนำคำสั่ง Xedit มาใช้กับข้อมูลภาษาไทยนั้นจะทำให้ในลักษณะของภาษาระดับเดียว ซึ่งไม่สะดวกต่อการตรวจสอบความถูกต้องและการแก้ไขของข้อมูล ฉะนั้นเพื่อแก้ไขปัญหาดังกล่าวจึงสร้างคำสั่งใหม่ Thaiedit ให้มีการทำงานเหมือนคำสั่ง Xedit โดยมีรูปแบบของคำสั่งคือ

Thaiedit Filename Filetype [Filemode]

โดยที่

Thaiedit	คือ	ชื่อของคำสั่งที่ใช้สำหรับจัดสร้าง หรือแก้ไขแฟ้มข้อมูลภาษาไทย - อังกฤษ
Filename	คือ	ชื่อของแฟ้มข้อมูลภาษาไทย - อังกฤษ ความยาวไม่เกิน 8 ตัวอักษร ขึ้นต้นด้วย A-Z
Filetype	คือ	ชื่อประเภทของแฟ้มข้อมูลภาษาไทย - อังกฤษ ความยาวไม่เกิน 8 ตัวอักษร ขึ้นต้นด้วย A-Z
Filemode	คือ	ชื่อโหมดของหน่วยความจำสำรอง

ลักษณะการทำงานของ **Thaiedit** จะมีการทำงานอยู่ 2 โหมด คือ

4.3.1 ไทยอิดิตโหมด

เป็นโหมดสำหรับการแสดงข้อมูลจากแฟ้มข้อมูลภาษาไทย - อังกฤษ ในลักษณะข้อมูล 4 ระดับ ซึ่งผู้ใช้สามารถใช้คำสั่งต่าง ๆ แก้ไข เพิ่ม ลบข้อมูลในแฟ้มข้อมูลได้ โดยจะแปลงข้อมูล 4 ระดับนี้ให้เป็นข้อมูลระดับเดียวและจะแก้ไขลงในแฟ้มข้อมูลบนหน่วยความจำสำรอง คำสั่งที่ใช้ในไทยอิดิตโหมดจะมี 2 ประเภทคือ

4.3.1.1 คำสั่งย่อยประเภท Prefix (Prefix Subcommand)

เป็นคำสั่งที่ใช้ใน Prefix Area สำหรับการทําซ้ำ การลบทิ้ง การเพิ่มระเบียบ การย้ายระเบียบในแฟ้มข้อมูล ชุดของคำสั่งประเภทนี้จะกล่าวละเอียดในข้อ 4.4

4.3.1.2 คำสั่งย่อยประเภท Xedit (Xedit Subcommand)

เป็นคำสั่งที่ใช้ใน Command Line Area สำหรับการเลื่อนดูข้อมูลในแฟ้มข้อมูลต่าง ๆ การแก้ไขข้อมูล เป็นต้น ชุดของคำสั่งประเภทนี้จะกล่าวละเอียดในข้อ 4.4

4.3.2 ไทยอินพุทโหมด

เป็นโหมดสำหรับการเพิ่มข้อมูลลงในแฟ้มข้อมูลภาษาไทย - อังกฤษ โดยจะแสดงข้อมูลในลักษณะข้อมูลระดับเดียวซึ่งผู้ใช้สามารถเข้าสู่ไทยอินพุทโหมดโดยการป้อนคำสั่ง Input ทาง Command Line Area จากไทยอิดิตโหมด เมื่อกด Enter เครื่องจะเปลี่ยนสภาพการทำงานจากไทยอิดิตโหมดเข้าสู่ไทยอินพุทโหมด ในท่านองเดียวกันเมื่อต้องการเปลี่ยนจากไทยอินพุทโหมดให้กลับเข้าสู่ไทยอิดิตโหมด ให้กด Enter เครื่องจะเปลี่ยนสภาพการทำงานจากไทยอินพุทโหมดกลับเข้าสู่ไทยอิดิตโหมดตามเดิม ผู้ใช้จะสามารถทำงานกับแฟ้มข้อมูลภาษาไทย - อังกฤษได้เหมือนกับใช้คำสั่ง Xedit

4.4 การออกแบบคำสั่งต่าง ๆ ที่ใช้ใน **Thaiedit**

เพื่อให้การทำงานของคำสั่ง Thaiedit มีประสิทธิภาพเช่นเดียวกันกับคำสั่ง Xedit จึงมีการสร้างคำสั่งย่อยที่ซ้ำใน Thaiedit เพื่อช่วยในการสร้างแฟ้มข้อมูลภาษาไทย - อังกฤษ การแก้ไขให้สะดวกขึ้น คำสั่งย่อยที่ซ้ำใน Thaiedit จะมี 2 ประเภทคือ

4.4.1 Prefix Command

เป็นกลุ่มคำสั่งที่ซ้ำใน Prefix Area ของ Thaiedit ซึ่งช่วยในการ ทาให้ เป็นปัจจุบันของแฟ้มข้อมูลภาษาไทย - อังกฤษ คำสั่งในกลุ่มคำสั่งย่อยนี้ได้แก่

4.4.1.1 การเพิ่มระเบียบด้วยคำสั่ง Add

เป็นคำสั่งที่ใช้สำหรับเพิ่มระเบียบว่างลงในแฟ้มข้อมูล โดยมีรูปแบบของคำสั่งคือ

nA

หรือ

An

ในที่นี้ A หมายถึง คำสั่ง Add

n หมายถึง จำนวนระเบียบที่ต้องการเพิ่ม ถ้าไม่ระบุค่า

ของ n จะกำหนดค่าให้ n มีค่าเป็น 1 โดยจะเพิ่มถัดจากระเบียบที่ระบุคำสั่งนี้

4.4.1.2 การลบระเบียบด้วยคำสั่ง Delete

เป็นคำสั่งที่ใช้สำหรับลบระเบียบข้อมูลออกจากแฟ้มข้อมูล โดยมีรูปแบบของคำสั่งคือ

nD

หรือ

Dn

งานที่นี้ D หมายถึง คำสั่ง Delete
 n หมายถึง จำนวนระเบียบที่ต้องการลบทิ้ง โดยจะ เริ่มลบตั้งแต่
 ระเบียบที่ระบุคำสั่งนี้ ถ้าไม่ระบุค่าของ n จะกำหนดค่าให้ n มีค่าเป็น 1

4.4.1.3 การทำซ้ำด้วยคำสั่ง Copy

เป็นคำสั่งที่ใช้สำหรับการทำซ้ำของระเบียบข้อมูลในแฟ้มข้อมูล
 คำสั่ง Copy นี้จะมี 2 รูปแบบ และทั้งสองรูปแบบนี้จะต้องใช้ร่วมกับคำสั่ง P หรือ F ซึ่ง
 จะกล่าวรายละเอียดในข้อ 4.4.1.6 และข้อ 4.4.1.7 ตามลำดับ รูปแบบของคำสั่งคือ

รูปแบบที่ 1

Cn

หรือ nC

งานที่นี้ C หมายถึง คำสั่ง Copy
 n หมายถึง จำนวนบรรทัดที่ต้องการทำซ้ำ นับตั้งแต่บรรทัดที่มี
 คำสั่ง Copy ถ้าไม่ระบุค่า n จะกำหนดค่าให้ n มีค่าเป็น 1

รูปแบบที่ 2

CC

งานที่นี้ CC หมายถึง คำสั่ง Copy โดยจะต้องระบุ CC ไว้ที่บรรทัด
 แรกที่ต้องการจะทำซ้ำ และบรรทัดสุดท้ายที่ต้องการจะทำซ้ำ

4.4.1.4 การย้ายระเบียบด้วยคำสั่ง Move

เป็นคำสั่งที่ใช้สำหรับการย้ายระเบียบจากตำแหน่งหนึ่งไปเพิ่มข้อมูลไปเก็บ ณ อีกตำแหน่งของแฟ้มข้อมูล คำสั่ง Move นี้จะมี 2 รูปแบบ และทั้งสองรูปแบบนี้จะต้องใช้ร่วมกับคำสั่ง P หรือ F ซึ่งจะกล่าวรายละเอียดในข้อ 4.4.1.6 และข้อ 4.4.1.7 ตามลำดับ รูปแบบของคำสั่งคือ

รูปแบบที่ 1

Mn

หรือ nM

ในที่นี้ M หมายถึง คำสั่ง Move

n หมายถึง จำนวนบรรทัดที่ต้องการย้ายนับตั้งแต่บรรทัดที่มีคำสั่ง Move ถ้าไม่ระบุค่า n จะกำหนดค่าที่ n มีค่าเป็น 1

รูปแบบที่ 2

MM

ในที่นี้ MM หมายถึง คำสั่ง Move โดยจะต้องระบุ MM ไว้ที่บรรทัดแรกที่ต้องการย้าย และบรรทัดสุดท้ายที่ต้องการจะย้าย

4.4.1.5 การทำซ้ำด้วยคำสั่ง Replicate

เป็นคำสั่งที่ใช้สำหรับการทำซ้ำของระเบียบข้อมูลในแฟ้มข้อมูล คำสั่ง Replicate นี้จะมี 2 รูปแบบ และทั้งสองรูปแบบนี้จะต้องใช้ร่วมกับคำสั่ง P หรือ F ซึ่งจะกล่าวรายละเอียดในข้อ 4.4.1.6 และข้อ 4.4.1.7 ตามลำดับ รูปแบบของคำสั่งคือ

รูปแบบที่ 1

"n , Rn

หรือ n" , nR

ในที่นี้ R หรือ " หมายถึง คำสั่ง Replicate
 n หมายถึง จำนวนครั้งที่ต้องการทำซ้ำนับตั้งแต่บรรทัดที่มีคำสั่ง
 Replicate ถ้าไม่ระบุค่า n จะกำหนดค่าที่ n มีค่าเป็น 1

รูปแบบที่ 2

""

หรือ RR

ในที่นี้ RR หรือ "" หมายถึง คำสั่ง Replicate โดยจะต้องระบุ RR ไว้ที่
 บรรทัดแรกที่ต้องการจะซ้ำ และบรรทัดสุดท้ายที่ต้องการจะซ้ำ

4.4.1.6 การระบุตำแหน่งผลลัพธ์ด้วยคำสั่ง Follow

เป็นคำสั่งที่บอกให้รู้ว่าระเบียบที่จะซ้ำหรือต้องการจะย้าย
 ตามหลังบรรทัดที่มีคำสั่งนี้ รูปแบบของคำสั่งนี้คือ

F

4.4.1.7 การระบุตำแหน่งผลลัพธ์ด้วยคำสั่ง Previous

เป็นคำสั่งที่บอกให้รู้ว่าระเบียบที่จะซ้ำหรือต้องการจะย้าย

อยู่ก่อนหน้าบรรทัดที่มีคำสั่งนี้ รูปแบบคำสั่งนี้คือ

P

4.4.1.8 การเพิ่มระเบียบด้วยคำสั่ง Insert

เป็นคำสั่งที่ใช้สำหรับเพิ่มระเบียบว่างหนึ่งระเบียบลงในแฟ้มข้อมูลภาษาไทย - อังกฤษ โดยมีรูปแบบของคำสั่งคือ

I

4.4.2 Xedit Subcommand

เป็นกลุ่มของคำสั่งย่อยที่ใช้งาน Command Line ของคำสั่ง Thaidit ซึ่งช่วยในการทำแฟ้มข้อมูลให้เป็นปัจจุบัน คำสั่งในกลุ่มคำสั่งย่อยนี้ได้แก่

4.4.2.1 การรับข้อมูลด้วยคำสั่ง Input

เป็นคำสั่งที่ผู้ใช้เปลี่ยนจากไทยอิติมัด เข้าสู่ไทยอินพุทิมัด เพื่อป้อนข้อมูลเข้าไปเก็บลงในแฟ้มข้อมูล ข้อมูลในไทยอินพุทิมัดนั้นจะเป็นลักษณะระดับเดียว และเมื่อต้องการกลับเข้าสู่อิติมัดให้กด Enter โดยไม่ต้องใส่ข้อมูลอะไรเลย รูปแบบของคำสั่งคือ

รูปแบบที่ 1

Input

เป็นการ เปลี่ยนจากไทยอิติมัด เข้าสู่ไทยอินพุทิมัด

รูปแบบที่ 2

Input Message

เป็นการนำเอา Message ไปเพิ่มลงในแฟ้มข้อมูลโดยจะเพิ่ม
หลังบรรทัดปัจจุบัน (Current Line) และยังคงอยู่ในไทยคติโหมด

4.4.2.2 การเลื่อนไปยังระเบียบที่ต้องการด้วยคำสั่ง Up

เป็นคำสั่งที่จะชี้ เลื่อนไปคู่มือทางด้านแฟ้มข้อมูลที่ละบรรทัด

รูปแบบของคำสั่งคือ

รูปแบบที่ 1

U n

รูปแบบที่ 2

Up n

ในที่นี้ U และ Up หมายถึง คำสั่ง Up เป็นการเลื่อนไปคู่มือทางด้านแฟ้มข้อมูล
n หมายถึง จำนวนบรรทัดที่ต้องการจะเลื่อนไปทางด้านแฟ้มข้อมูล
ถ้าไม่ระบุค่า n จะกำหนดให้ n มีค่าเป็น 1 แต่ถ้า n เป็น * จะเป็นการเลื่อนไปคู่มือ
ระเบียบแรกของแฟ้มข้อมูล

4.4.2.3 การเลื่อนไปยังระเบียบที่ต้องการด้วยคำสั่ง Down

เป็นคำสั่งที่จะชี้ เลื่อนไปคู่มือทางด้านท้ายแฟ้มข้อมูลที่ละบรรทัด

รูปแบบของคำสั่งคือ

รูปแบบที่ 1

DO n

รูปแบบที่ 2

Down n



ในที่นี้ DO และ Down หมายถึง คำสั่ง Down เป็นการเลื่อนไปคู่อ้อมทางท้ายแฟ้มข้อมูล n หมายถึง จำนวนบรรทัดที่ต้องการจะเลื่อนไปทางท้ายแฟ้มข้อมูล ถ้าไม่ระบุค่า n จะกำหนดค่าที่ n มีค่าเป็น 1 แต่ถ้า n เป็น * จะเป็นการเลื่อนไปคู่อ้อมสุดท้ายของแฟ้มข้อมูล

4.4.2.4 การเลื่อนไปยังระเบียบที่ต้องการด้วยคำสั่ง Forward

เป็นคำสั่งที่จะใช้เลื่อนไปคู่อ้อมทางท้ายแฟ้มข้อมูลโดยจะเลื่อนไปที่
 ละเอียด รูปแบบของคำสั่งคือ

รูปแบบที่ 1

FO n

รูปแบบที่ 2

Forward n

ในที่นี้ FO และ Forward หมายถึง คำสั่ง Forward เป็นการเลื่อนไปคูข้อมูลทางท้ายแฟ้มข้อมูลที่ละหน้า

n หมายถึง จำนวนหน้าที่ต้องการจะเลื่อนไปทางท้ายแฟ้มข้อมูล ถ้าไม่ระบุค่า n จะกำหนดให้ n มีค่าเป็น 1 แต่ถ้า n เป็น * จะเป็นการเลื่อนไปคูระยะ เบียนสุดท้ายของแฟ้มข้อมูล

4.4.2.5 การเลื่อนไปยังระยะ เบียนที่ต้องการด้วยคำสั่ง Backward

เป็นคำสั่งที่จะใช้ เลื่อนไปคูข้อมูลทางต้นแฟ้มข้อมูลโดยจะ เลื่อนไปทีละหน้า รูปแบบของคำสั่งคือ

รูปแบบที่ 1

BA n

รูปแบบที่ 2

Backward n

ในที่นี้ BA และ Backward หมายถึง คำสั่ง Backward เป็นการเลื่อนไปคูข้อมูลทางต้นแฟ้มข้อมูลที่ละหน้า

n หมายถึง จำนวนหน้าที่ต้องการจะเลื่อนไปทางต้นแฟ้มข้อมูล ถ้าไม่ระบุค่า n จะกำหนดให้ n มีค่าเป็น 1 แต่ถ้า n เป็น * จะเป็นการเลื่อนไปคูระยะ เบียนแรกของแฟ้มข้อมูล

4.4.2.6 การเลื่อนไปต้นแฟ้มข้อมูลด้วยคำสั่ง Top

เป็นคำสั่งที่ใช้ เลื่อนไปคูข้อมูลระยะ เบียนที่ 1 ของแฟ้มข้อมูล

รูปแบบของคำสั่งคือ

Top

4.4.2.7 การเลื่อนไปท้ายแฟ้มข้อมูลด้วยคำสั่ง Bottom

เป็นคำสั่งที่ใช้เลื่อนไปคู่มือระยะ เบียนสุดท้ายของแฟ้มข้อมูล

รูปแบบของคำสั่งคือ

รูปแบบที่ 1

B

รูปแบบที่ 2

Bottom

4.4.2.8 การกำหนดค่าใน Prefix Area ด้วยคำสั่ง Reset

เป็นคำสั่งที่ใช้กำหนดค่าใน Prefix Area เป็นเครื่องหมาย

เท่ากับ รูปแบบของคำสั่งคือ

Reset

4.4.2.9 การเลื่อนไปยังระเบียบที่ต้องการด้วยคำสั่ง Next

เป็นคำสั่งที่ใช้เลื่อนไปคู่มือทางท้ายของแฟ้มข้อมูลที่ละบรรทัด

รูปแบบของคำสั่งคือ

รูปแบบที่ 1

N n

รูปแบบที่ 2

Next n

ในที่นี้ N หรือ Next หมายถึง คำสั่ง Next เลื่อนไปข้อมูลทางท้ายของ
แฟ้มข้อมูล

n หมายถึง จำนวนระเบียบที่ต้องการจะเลื่อนไปทางท้าย
ของแฟ้มข้อมูล ถ้าไม่ระบุค่า n จะกำหนดให้ n มีค่าเป็น 1 แต่ถ้า n เป็น * จะเป็นการ
การเลื่อนไปคู่อข้อมูลระเบียบสุดท้ายของแฟ้มข้อมูล

4.4.2.10 การออกจาก Thaidit ด้วยคำสั่ง File

เป็นคำสั่งที่ใช้บันทึกข้อมูลทั้งหมดลงในหน่วยความจำสำรอง
โดยจะเก็บลงในชื่อ Filename Filetype Filemode (ที่ระบุไว้ตอนใช้คำสั่ง Thaidit)
จากนั้นจะออกจากไทยอิตโมดกลับเข้าสู่สภาพซีเอ็มเอส รูปแบบของคำสั่งคือ

File

4.4.2.11 การออกจาก Thaidit ด้วยคำสั่ง Quit

เป็นคำสั่งที่ใช้ออกจากไทยอิตโมดกลับเข้าสู่สภาพซีเอ็มเอส
โดยไม่มีการเก็บข้อมูลที่มีการแก้ไขลงในหน่วยความจำสำรอง รูปแบบของคำสั่งคือ

รูปแบบที่ 1

QQ

รูปแบบที่ 2

Quit

4.4.2.12 การสอบถามสถานะภาพของแฟ้มข้อมูลด้วยคำสั่ง Query

เป็นคำสั่งที่ใช้ถามว่าขณะนี้สถานะภาพของแฟ้มข้อมูล เป็นอย่างไร

ขณะอยู่ในอิทธิพล รูปแบบของคำสั่งคือ

```
Query Autosave
Q Case
Fname
Ftype
Fmode
Recfm
Tabs
Lrecl
```

อึ่ง Autosave จะแสดงจำนวนบรรทัดที่เปลี่ยนแปลง เมื่อครบจำนวนแล้ว เครื่องจะบันทึกข้อมูลลงบนหน่วยความจำสำรอง

Case จะแสดงค่าของ Case ว่าขณะนี้กำหนดให้ Case เป็น U หรือ M

Fname จะแสดงชื่อของแฟ้มข้อมูลว่าขณะนี้กำลังแก้ไขแฟ้มข้อมูลชื่ออะไร โดยจะแสดงชื่อของแฟ้มข้อมูลความยาว 8 ตัวอักษร

Ftype	จะแสดงชนิดของแฟ้มข้อมูลว่าขณะนี้กำลังแก้ไขแฟ้มข้อมูลมีชนิดแฟ้มข้อมูลเป็นอะไร ความยาวของชนิดแฟ้มข้อมูลเป็นอะไร
Fmode	จะแสดงโหมดของแฟ้มข้อมูลว่าขณะนี้กำลังแก้ไขแฟ้มข้อมูลที่มีโหมดของแฟ้มข้อมูลเป็นอะไร
Recfm	จะแสดงลักษณะของระเบียบว่าเป็น F หรือ V
Tabs	จะแสดงเลขที่คอลัมน์ที่ได้กำหนดจากคำสั่ง Set Tabs
Lrecl	จะแสดงความยาวของระเบียบในแฟ้มข้อมูล

4.4.2.13 การกำหนดสถานภาพของแฟ้มข้อมูลด้วยคำสั่ง Set

เป็นคำสั่งที่ใช้กำหนดค่าของสถานภาพของแฟ้มข้อมูลใหม่

รูปแบบของคำสั่งคือ

```

Autosave
Case
Fname
Ftype
[Set] Recfm
Tabs
Lrecl

```

ซึ่งคำสั่ง Set อาจจะไม่ระบุก็ได้

4.4.2.13.1 Autosave

```

[Set] Autosave n
off

```

ในที่นี้ n หมายถึง จำนวนครั้งที่มีการเปลี่ยนแปลงข้อมูล

ในแฟ้มข้อมูล เมื่อจำนวนครั้งของการเปลี่ยนแปลงมากกว่าหรือเท่ากับ n เครื่องจะบันทึกข้อมูลในแฟ้มข้อมูลลงบนหน่วยความจำสำรองทันที

off หมายถึง ยกเลิกการบันทึกอัตโนมัติ

4.4.2.13.2 Case

[Set] Case U

M

ในที่นี้ U หมายถึง Uppercase เป็นการเปลี่ยนจากรหัสของอักษรตัว เล็กให้เป็นรหัสของอักษรตัวใหญ่

M หมายถึง Mixed เป็นการระบุให้เครื่องเก็บรหัสของตัวอักษรตามที่ป้อนจากแป้นพิมพ์

4.4.2.13.3 Fname

[Set] Fname fn

fn หมายถึง ชื่อแฟ้มข้อมูลชื่อใหม่มีความยาว 1-8 ตัวอักษร ซึ่งครั้งต่อไปที่คำสั่ง Save หรือ คำสั่ง File เครื่องจะบันทึกแฟ้มข้อมูลลงบนหน่วยความจำสำรอง ในกรณีที่ชื่อแฟ้มข้อมูลใหม่ ชนิดของแฟ้มข้อมูล โหมดของแฟ้มข้อมูล มีอยู่แล้วในหน่วยความจำสำรอง เครื่องจะแสดงข้อผิดพลาดออกมาทางจอภาพขณะที่ต้องการ Save หรือ File

4.4.2.13.4 Ftype

[Set] Ftype ft

ในที่นี้ `ft` หมายถึง ชื่อชนิดของแฟ้มข้อมูลใหม่ ความยาว 1-8 ตัวอักษร ซึ่งครั้งต่อไปที่ใช้คำสั่ง `Save` หรือคำสั่ง `File` เครื่องจะบันทึกแฟ้มข้อมูลลงในหน่วยความจำสำรองด้วยชนิดของแฟ้มข้อมูลชื่อใหม่ ในกรณีที่ชื่อแฟ้มข้อมูล ชนิดแฟ้มข้อมูลใหม่ โหมดของแฟ้มข้อมูล มีอยู่ในหน่วยความจำสำรองแล้วเครื่องจะแสดงข้อผิดพลาดออกมาทางจอภาพขณะที่ต้องการ `Save` หรือ `File`

4.4.2.13.5 Fmode

[Set] Fmode fm

ในที่นี้ `fm` หมายถึง ชื่อโหมดของหน่วยความจำสำรอง ความยาว 2 ตัวอักษร ตัวแรกจะเป็นตัวอักษร A-Z ตัวหลังจะเป็นตัวเลข 0-9 ซึ่งครั้งต่อไปที่ใช้คำสั่ง `Save` หรือคำสั่ง `File` เครื่องจะบันทึกแฟ้มข้อมูลลงในหน่วยความจำสำรอง ในกรณีที่ชื่อแฟ้มข้อมูล ชนิดของแฟ้มข้อมูล โหมดของแฟ้มข้อมูลใหม่ มีอยู่แล้วในหน่วยความจำสำรองหรือโหมดของแฟ้มข้อมูลเป็นโหมดของหน่วยความจำสำรองที่อ่านได้เพียงอย่างเดียว เครื่องจะแสดงข้อผิดพลาดออกมาทางจอภาพขณะที่ต้องการ `Save` หรือ `File`

4.4.2.13.6 Recfm

[Set] Recfm F

M

ในที่นี้ `F` หมายถึง Fixed กำหนดให้ลักษณะความยาวของระเบียนคงที่

`V` หมายถึง Variable กำหนดให้ลักษณะความยาวของระเบียนไม่คงที่

4.4.2.13.7 Tabs

[Set] Tabs n1 [n2 ... n28]

ในที่นี้ n1 ... n28 หมายถึง เลขที่คอลัมน์มีได้ถึง 28 ตัว โดย แต่ละตัวจะต้องมีช่องว่างอย่างน้อย 1 ช่อง

4.4.2.13.8 Lrecl

[Set] Lrecl n

*



ในที่นี้ n หมายถึง ความยาวของระเบียน
 ในกรณีที่ลักษณะของระเบียนเป็น F n คือความยาวของระเบียนทุกระเบียนในแฟ้มข้อมูล
 ในกรณีที่ลักษณะของระเบียนเป็น V n คือความยาวสูงสุดของระเบียนในแฟ้มข้อมูล

4.4.2.14 Save

เป็นคำสั่งที่ใช้บันทึกข้อมูลในแฟ้มข้อมูลที่กำลังแก้ไขอยู่ในระบบหน่วยความจำสำรองก่อน และยังคงอยู่ในไทยดิทวิมคพร้อมที่จะทำงานต่อไป รูปแบบของคำสั่งคือ

Save

4.4.2.15 Get

เป็นคำสั่งที่ใช้อ่านข้อมูลในแฟ้มข้อมูลอีกแฟ้มข้อมูลมารวมกับแฟ้มข้อมูลที่กำลังแก้ไขอยู่โดยจะเอาระเบียนทั้งหมดของอีกแฟ้มข้อมูลโดยจะมาก่อหลังระเบียนอยู่ใน

บรรทัดปัจจุบัน (Current Line) รูปแบบของคำสั่งคือ

	Get	fn	ft	[fm]
ในที่นี้		fn	หมายถึง	ชื่อแฟ้มข้อมูล
		ft	หมายถึง	ชื่อชนิดแฟ้มข้อมูล
		fm	หมายถึง	ชื่อโหมดของงานแม่เหล็กสำรอง

4.4.3 คำสั่งที่เกิดจากการกด Pf Key

นอกจากคำสั่งที่ได้กล่าวมาแล้วในข้อ 4.4.1 และ 4.4.2 แล้ว ผู้ใช้ยังสามารถใช้ Pf Key สามารถทำงานได้ด้วย คือ

4.4.3.1 Pf Key 3

เมื่อกด Pf Key 3 ก็เหมือนกับการใช้คำสั่ง File โดยเครื่องจะนำเอาข้อมูลในแฟ้มข้อมูลลงไปบันทึกเก็บในหน่วยความจำสำรอง และจะออกจากไทยอิดิทโหมด กลับเข้าสู่สภาพของซีเอ็มเอส

4.4.3.2 Pf Key 7

เมื่อกด Pf Key 7 ก็เหมือนกับการใช้คำสั่ง Backward ที่มีค่า $n = 1$ นั่นคือจะเลื่อนไปดูข้อมูลทางด้านของแฟ้มข้อมูลที่ละหน้า

4.4.3.3 Pf Key 8

เมื่อกด Pf Key 8 ก็เหมือนกับการใช้คำสั่ง Forward ที่มีค่า $n = 1$ นั่นคือจะเลื่อนไปดูข้อมูลทางด้านท้ายของแฟ้มข้อมูลที่ละหน้า